

Erasmus beszámoló

Név: **Makkai Lúcia**

E-mail cím: luci.makkai@gmail.com

Erasmus helyszíne: **Ede, Hollandia**

Erasmus időtartama: **2014.04.01. – 2014.06.30.**

Három hónapos Erasmus-ösztöndíjamat közép Hollandiában, Gelderland megyében, Ede városában töltöttem.

A városról:

Ede 110,657 lakost számlál, tehát körülbelül egy Győr nagyságú várost kell magunk elé képzelni. A település mindössze 20 percre van Utrechttől, amely jelentős közlekedési csomópont és kulturális központ. A vasúti hálózat korszerű, fejlett, nem utolsósorban pedig felhasználóbarát: a kék-sárga, emeletes, alacsony padlós vonatok 10-15 percenként közlekednek, s bárhová eljuthatunk vele. Amsterdam is igen közel, nem egész másfél órányira található Ede-től.

Hollandiában sajátos szisztéma létezik: a holland diákok ingyen vehetik igénybe a tömegközlekedési eszközöket, így a vonatokat is. Jó hír azonban, ha helybélivel utazunk, vagy megkérünk valakit, hogy legyen az ismerősünk arra a pár percre, amíg a kalauz ellenőrzi jegyünket, boldogan megteszik ezt, s így igénybe vehetjük az 50%-os kedvezményt.

(www.ns.nl)

Rögtön Ede-Wageningen állomástól jobb kéz felé, fél kilométerre érdemes vásárolni a Lidl vagy Emte nevezetű élelmiszerboltok egyikében, de akkor sem kell messzire menni, ha drogériát vagy olcsó, holland élelmiszereket árusító üzletet keresünk: minden megtalálunk a téren.

Ede centrális felépítésű. A városközpont magját egy, a Váci utcához hasonló korzó jelenti, amely egy hatalmas térbe torkollik; itt minden szombaton és hétfőn friss gyümölcsöt, zöldséget, ruhát, illatszert és sok egyéb használati cikket vásárolhatunk. Innen pár lépésre találjuk a város gasztro- és szabadidőzónáját kávézókkal, pubokkal, étkezdékkal, szórakozóhelyekkel, múzeummal. Ne gondoljunk Amsterdam szintű nyüzsgő életre, ám hétvégenként felpezsdül a város.

Ede-ben rengeteg – szám szerint kilenc – tóval találkozunk, ezeket érdemes felfedezni, ha kikapcsolódásra vágyunk. Szintén jó választás, ha túrázni megyünk a közeli erdőbe: bringánkkal végig kiépített bicikliúton haladhatunk, s a környező városokba is könnyedén eljuthatunk kerékpárral: Bennekomba, Wageningenbe. A legközelebbi városok, amelyeket érdemes megnézni: Utrecht és Arnhem. Különösen érdemes megcélozni őket „King’s Day” illetve „Liberation Day” közeledtével, amikor is részesei lehetünk a hollandok fesztivállal egybekötött ünneplésének.

Ha kicsit távolabbi célpontot szemelnénk ki, akkor vonatra érdemes szállni. Amit feltétlen meg kell nézni, Amsterdam mellett természetesen: Keukenhof hatalmas tulipánparkját, amelyet áprilisban érdemes megcsodálni. Nem szabad kihagyni Volendamot, a maga bájos vízparti vendéglátóegységeivel és Zaanse Schanst sem, hatalmas szélmalmos látképével.

A szállásról:

Szállásunk csendes, jól megközelíthető helyen, az erdőnél helyezkedett el, a „Kazerne” nevezetű részlegen: mindössze 10 percre az egyetemtől és a városközponttól.

(www.support2holland.nl) Az épület valaha a katonaság lakhelye volt, így nem meglepő, ha mind kívül, mind belül igencsak régi és „fapados” volt, a havi lakhatási díj pedig ennek tükrében nem túl olcsó: 325 euro/hó.

Érdeemes tehát körülnézni másutt is szállás ügyben, hiszen az egyetem nemrégiben adott át közvetlenül a campus mellett egy modern épületet a nemzetközi diákok elhelyezésére. Szintén megéri átböngészni az iskola aulájában található hirdetőtáblát, ahol szintén találhatunk jó ajánlatokat.

Az oktatásról:

A Christelijke Hogeschool Ede (CHE), 4000 diákjával kis egyetemnek számít, ám a legnagyobb keresztény felsőoktatási intézmény egész Hollandiában. (www.che.nl/en)

A CHE 10 bachelor szakot kínál hallgatóinak, többek közt kommunikációt és újságírást is oktatnak. Az egyetem rendkívül modern és felszerelt: a korszerű és tiszta tantermekben, vágószobákban projektorok, Apple-laptopok segítik a diákok és a tanárok munkáját, említést érdemelnek az aulában elhelyezett kávé és víz automaták, az ebédlő melletti Starbucks kávézó, sőt a 21. századi felszereltségű mellékhelyiségek is.

A holland oktatás központi részét képezi az önálló véleményalkotásra, közös vitára és prezentációra épülő csoportmunka. Szinte minden egyes kurzuson körbe kellett járnunk valamilyen problémakört, majd csapatokban megvitattunk, orvosoltunk, a szeminárium végén pedig prezentálnunk. Véleményem szerint ennek itthon is az oktatás integráns részévé kellene válnia, hiszen a pusztán elmélet a gyakorlatban való alkalmazás nélkül nem gyökerezik meg az emberben.

Ugyanakkor az elméleti oktatásnak is megvannak a maga előnyei, s néha azt éreztem, hogy az alapozás háttérbe szorult.

Óráink jelentős részét képezték a különböző cégektől, intézményektől hívott vendégelőadók prezentációi, amelyet szintén interaktív, közös problémamegoldás követett. Órarendünknek

sok kihelyezett óra, tanulmányút is része volt, így számos alkalommal látogattunk el civil és jótékonyági szervezetekhez, cégekhez (Greenpeace, E.ON, Woord en Daad), ahol színes, prezentációkkal egybekötött előadást hallgattunk meg az adott szervezet tevékenységéről, s adott tantárggyal kapcsolatban is bővíthettük ismereteinket.

A sok csapatmunka és prezentáció mellett bőven kaptunk otthoni feladatot is, több beadandót kellett írunk, többnyire a kulturális különbségekkel, szervezeti kommunikációval kapcsolatban. Nagyrészt összehasonlító kulturális elemzéseket vártak tőlünk, ahol szintén központi szerepet kapott a vitázó érvelés és az önálló véleményalkotás.

A három hónapos kurzus legnagyobb részében PR jellegű órákon vettünk részt, szervezeti, belső és külső kommunikációval, cégmanagementtel, közös fenntarthatósággal, s ezzel kapcsolatos etikai kérdésekkel foglalkoztunk. Ezen kívül a holland kultúra és nyelv is része volt tanulmányainknak, utóbbi természetesen csak alap szinten, s a kezdeti riadalom után mindenki élvezte a játékos, képekkel-rajzokkal támogatott nyelvtanulást.

A hét kötelező tantárgyon túl két opcionális kurzust is választhattunk: újságírást illetve egy média órát. Mindkettő inkább elméleti jellegű volt és történetiségében tárgyalta a témát.

Tanáraink többsége rendkívül felkészült, alapos és lelkiismeretes volt, maximálisan támogattak és mindenkire személy szerint figyeltek. Ennek egy specifikus megnyilvánulása volt, amikor négy szemközt – egy tanóra keretein belül – mindenkivel egyenként leültek beszélgetni magáról a kurzusról, személyes kompetenciákról, s visszacsatolást is kaptunk addigi teljesítményünkről.

Összességében azt mondhatom, hogy relatíve munkás-tanulós a kurzus, de ugyanakkor maximálisan teljesíthető és élvezhető is. A vizsgákra természetesen kell tanulni, ám az órákon való részvétel, az egyéb évközi beadandók és a jelenlét is fontos részét képezik az értékelésnek. A hollandok – mint arra már többször kitértem –, rendkívül értékelik a saját álláspont kifejtését, ezért nem kell aggódni akkor sem, ha az egyébként írásbeli vizsgán belevisszük saját tapasztalatainkat és véleményünket is a válaszadásba.

Ezen túl, a nyelvtanulás, beszédkézség, emberismeret, világlátás, tájékozottság és új kapcsolatok kialakítása is célja, illetve hozadéka a kurzusnak. Mindenkit bátorítanék tehát, hogy vágjon bele bátran az Erasmusba, hiszen a már említett pozitív hozadékok mellett egy életre szóló élménnyel gazdagodunk.

Makkai Lúcia